

[Leonhard Hansen.]

eller dets Udligning i normal Arbejdstid kan af de paagældende Fags Hovedorganisationer efter Forslaget her indankes for Arbejdsraadet, indenfor hvis Midte der ned-sættes et Udvalg, som man tænker sig bestaaende af 3 Personer, nemlig Formanden, en Repræsentant for Arbejderne og en Repræsentant for Arbejdsgiverne. De Afgørelser, som dette Raad maatte træffe, skal være endelige, saaledes at Spørgsmaalene ikke kan indankes for nogen anden Instans. Jeg tror ikke, der er nogen Grund til at nære Betænkelighed ved denne Ordning, idet jeg stoler paa, at begge Parter selv vil udøve den fornødne Kontrol med Forbudets Overholdelse. I alt Fald tror jeg at kunne sige, at Arbejderne vil gøre alt, hvad der staar i deres Magt, for at dette Forbud bliver overholdt.

Loven foreslaas tidsbegrænset, idet man, som Følge af, at den er affødt af den ekstraordinære Arbejdsløshed, foreslaar den ophævet, naar der atter indtræder normale Tider i Forhold til Arbejdsløsheden i 1930. Jeg for mit Vedkommende havde hellere set, at Loven var blevet permanent, men ogsaa paa dette Omraade maa man vel sige, at hermed er Isen brudt, og kommer Tid kommer Raad. Under Hensyn til, at saadanne Foranstaltninger til Afhjælpning af Arbejdsløshed, som disse 3 Lovforslag omfatter, hos alle de mange arbejdsløse straks vækker Haab om igen ved virkeligt Arbejde at kunne forsørge sig selv og sine paarørende, henstiller jeg til dette høje Ting, at man behandler disse Lovforslag saa velvilligt og saa hurtigt som overhovedet muligt.

Elgaard: Den, der vil tænke nogle faa Maaneder tilbage, vil erindre, at den højttærende Statsminister i en Udtalelse til Pressen kort Tid efter det den 16. November afholdte Folketingsvalg fremsatte en Række Kriseprogrampunkter overfor Pressen, og naar man som jeg gaar disse Punkter igennem, vil man ogsaa heri finde Bebudelsen af de foreliggende Lovforslags Fremsættelse. Naar jeg minder om dette, er det ikke, fordi jeg i og for sig vil udtale nogen Forundring over, at de er fremsat, men fordi jeg vil gøre nogle Bemærkninger vedrørende Lovforslagenes Fremkomst just paa dette Tidspunkt. Der har i en Række Aar under de Vilkaar, som Efterkrigstiden har bragt det danske Samfund, været ført lidenskabelige Debatter f. Eks. om 8 Timers Arbejdsdagen, om Arbejdsløshedsforanstaltninger og om Bekæmpelse af Arbejdsløshed, ja,

selv i Rigsdagssamlinger, hvor Arbejdsløshedstallet har ligget nede paa omkring 30 000—40 000. Naar man saa ved, at Arbejdsløshedstallet nu ligger paa ca. 180 000, har man jo Lov at sige, at de, der mener, at Foranstaltninger fra Statens Side i Retning af at skaffe Arbejde og fordele det tilstedeværende Arbejde kan føre til betydelige positive Resultater, fornuftigvis i den Arbejdsløshedstilstand, der findes i det danske Samfund, har en Baggrund for saadanne Lovforslags Fremsættelse. Jeg vil dog gerne samtidig føje til, at nu befinder vi os jo i den Del af Aaret, hvor Arbejdsløsheden normalt, selv under ekstraordinært vanskelige Forhold som de nuværende, vil dale ganske betydeligt, og at det er Tilfældet, ser vi da ogsaa ved Opgørelsen af Arbejdsløshedstallet for de to sidste Uger, idet Tallet er faldet med over 15 000. Det er Udtryk for, at Foraarstiden uvægerligt fører mere Beskæftigelse med sig, selv om Arbejdsvilkaarene indenfor et Samfund er meget vanskelige. Jeg haaber, at denne Nedgang i Arbejdsløshedstallet med 15 000 i Løbet af to Uger betyder, at Nedgangen i Arbejdsløshedstallet i de Uger, der følger efter, vil blive endnu større, end Stigningen har været pr. Uge i de vanskelige Maaneder, der er gennemlevet. Ud fra dette er det muligt, at Foraaret 1933 sammenlignet med de nærmest foregaaende Aar bliver det, som beskæftigelsesmæssigt kommer til at se lysest ud.

Naar jeg nu trods disse Udtalelser ønsker til de tre Lovforslag at gøre Bemærkninger, som ikke er anbefalende, saa knytter jeg de første af disse til Tidspunktet for Lovforslagenes Fremsættelse. Disse tre Lovforslag rejser jo — det sagde den højtærede Socialminister ogsaa i sin Forelæggelsestale — Problemer, der ikke alene beskæftiger Regering og Rigsdag i dette Land, men ogsaa Regeringer og Rigsdage i en Række andre Lande, og som derfor ogsaa beskæftiger det internationale Arbejdsbureau, der behandler Arbejdsforholdene i Landene som Helhed. Lovforslagene gaar ikke paa noget Omraade ud paa at gennemføre en generel Ordning; baade med Hensyn til Tiden og med Hensyn til Rækkevidden er de meget begrænsede. Lovforslaget om Tilskud ved Merbeskæftigelse er i Tid begrænset til et Aar, i Lovforslaget om 40 Timers Arbejdsugen er Begrænsningen fastsat til 2 Aar, og i Lovforslaget om Forbud mod Overarbejde er der intet Aaremaal fastsat, men der er en Bestemmelse om, at Loven skal gælde, indtil Arbejdsløshedsprocenten er